

Danıştay İDDK., E. 2019/2291 K. 2020/3203 T. 17.12.2020

T.C. Danıştay Başkanlığı - İdari Dava Daireleri Kurulu

Esas No.: 2019/2291

Karar No.: 2020/3203

Karar tarihi: 17.12.2020

[Belgeyi Lexpera'da Görüntüle](#)

DANIŞTAY

İSTEMİN KONUSU : Danıştay Onuncu Dairesinin 28/03/2019 tarih ve E:2016/1110, K:2019/2521 sayılı kararının temyizen incelenerek bozulması istenilmektedir.

YARGILAMA SÜRECİ :

Dava konusu istem: 15/02/2016 tarih ve 29625 sayılı Resmi Gazete'de yayımlanan İş Güvenliği Uzmanlarının Görev, Yetki, Sorumluluk ve Eğitimleri Hakkında Yönetmelikte Değişiklik Yapılmasına Dair Yönetmeliğin 1. maddesinin iptali istenilmiştir.

Daire kararının özeti: Danıştay Onuncu Dairesinin 28/03/2019 tarih ve E:2016/1110, K:2019/2521 sayılı kararıyla;

İş sağlığı ve güvenliği hizmetlerinde görevli iş güvenliği uzmanlarının nitelikleri, eğitimleri ve belgelendirilmeleri, görev, yetki ve sorumlulukları ile çalışma usul ve esaslarını düzenlemek amacıyla 29/12/2012 tarih ve 28512 sayılı Resmi Gazete'de yayımlanan İş Güvenliği Uzmanlarının Görev, Yetki, Sorumluluk ve Eğitimleri Hakkında Yönetmeliğin "İş güvenliği uzmanlarının nitelikleri ve görevlendirilmeleri" başlıklı 7. maddesinin 3. fıkrasında yer alan, "Birden fazla iş güvenliği uzmanının görevlendirilmesinin gerektiği işyerlerinde, sadece tam süreli olarak görevlendirilen iş güvenliği uzmanının, işyerinin tehlike sınıfına uygun belgeye sahip olması yeterlidir." ibaresinin dava konusu Yönetmeliğin 1. maddesiyle "Birden fazla iş güvenliği uzmanının görevlendirilmesinin gerektiği işyerlerinde, tam süreli olarak görevlendirilen iş güvenliği uzmanlarından sadece birinin, işyerinin tehlike sınıfına uygun belgeye sahip olması yeterlidir." şeklinde değiştirildiği,

6331 sayılı Kanunun 8. maddesinde (A), (B) ve (C) sınıfı iş güvenliği uzmanlarının, iş yeri tehlike sınıfına göre istihdamının öngörüldüğü ve yine İş Güvenliği Uzmanlarının Görev, Yetki, Sorumluluk ve Eğitimleri Hakkında Yönetmeliğin 12. maddesinde iş güvenliği uzmanlarının çalışma süreleri bakımından düzenlemeye gidildiği,

Öte yandan 6331 sayılı Kanunun Geçici 4. maddesinde de, (A) sınıfı belgeye sahip iş güvenliği uzmanı görevlendirme yükümlülüğünün, 01/01/2018 tarihine kadar (B) sınıfı belgeye sahip iş güvenliği uzmanı görevlendirilmesi suretiyle, (B) sınıfı belgeye sahip iş güvenliği uzmanı görevlendirme yükümlülüğünün ise, 01/01/2017 tarihine kadar (C) sınıfı belgeye sahip iş güvenliği uzmanı görevlendirilmesi kaydıyla yerine getirilmiş sayılacağı düzenlemesine yer verilerek iş güvenliği uzmanı istihdamı bakımından geçiş hükümlerinin öngörüldüğü,

Buna göre kanun koyucunun, kanunda öngörülen amacın gerçekleştirilebilmesi bakımından iş yeri tehlike sınıflarına ve tehlike sınıfına uygun uzman istihdamına önem ve öncelik verdiği; nitekim 01/01/2018 tarihine kadar (A) sınıfı belgeye sahip iş güvenliği uzmanı yerine (B) sınıfı belgeye sahip iş güvenliği uzmanı,

01/01/2017 tarihine kadar ise (B) sınıfı belgeye sahip iş güvenliği uzmanı yerine (C) sınıfı belgeye sahip iş güvenliği uzmanı istihdamına imkan tanıdığı; daha sonra da bu tarihlerin yeniden belirlendiği,

Ancak davaya konu Yönetmelik değişikliği ile birden fazla iş güvenliği uzmanının görevlendirilmesinin gerektiği işyerlerinde, tam süreli olarak görevlendirilen iş güvenliği uzmanlarından sadece birinin, işyerinin tehlike sınıfına uygun belgeye sahip olmasının yeterli kabul edildiği, bu suretle çok tehlikeli sınıfta yer alan işyerlerinde (C) sınıfı belgeye sahip iş güvenliği uzmanı istihdamına olanak tanındığı,

Bu durumda, 6331 sayılı Kanun'da yer alan düzenlemeleri aşar nitelikte, bir başka ifade ile (A) sınıfı belgeye sahip iş güvenliği uzmanı istihdamı gerekli olan iş yerlerinde (C) sınıfı belgeye sahip iş güvenliği uzmanı istihdamına imkan tanıyan dava konusu Yönetmelik değişikliğinde hukuka uyarlık bulunmadığı gerekçesiyle, dava konusu Yönetmeliğin 1. maddesinin iptaline karar verilmiştir.

TEMYİZ EDENİN İDDİALARI : Davalı idare tarafından, dava konusu Yönetmelik'te iş güvenliği uzmanlarının asgari çalışma sürelerini düzenleyen İş Güvenliği Uzmanlarının Görev, Yetki, Sorumluluk ve Eğitimleri Hakkında Yönetmeliğin 12. maddesi uyarınca birden fazla iş güvenliği uzmanının görevlendirilmesi gereken işyerlerinin kastedildiği; İş Güvenliği Uzmanlarının Görev, Yetki, Sorumluluk ve Eğitimleri Hakkında Yönetmeliği'nin dava konusu değişiklikten önceki halinde yer alan düzenlemenin uygulamada aynı işyerinde görevlendirilen tam süreli iş güvenliği uzmanlarının tamamında işyerinin tehlike sınıfına uygunluğunun aranması şeklinde anlaşıldığı; işverenlerin istekleri doğrultusunda iş güvenliği uzmanlarının tamamını işyerinin tehlike sınıfına göre görevlendirebileceği; dava konusu düzenlemenin ihtiyaç analizi çerçevesinde işyerlerinde yeterli uzman sayısının temini, bölgesel dağılım sorununa çözüm üretilmesi, sahada görülen tecrübe eksikliğinin giderilmesi, iş güvenliği uzmanının çalışan başına ayda görevlendirilmesi gereken asgari sürenin artırılması üzerine oluşan talebin karşılanması saikleriyle yapıldığı; dava konusu düzenlemenin teknik gereklilikler ve saha uyumu hususlarının gözetilerek bütüncül yaklaşımla hukuki açıdan değerlendirilmesinin daha uygun olacağı; bu çerçevede yapılan düzenlemenin iş güvenliği uzmanı açığının giderilmesi, istihdamın artırılması ve kolaylaştırılması, piyasadaki arz talep dengesinin sağlanması, fahiş iş güvenliği uzmanı ücretlerinin makul seviyelere düşürülmesi, (B) ve (C) sınıfı iş güvenliği uzmanlarının (A) sınıfı iş güvenliği uzmanı yanında tecrübe edinmesi, uygulamada oluşan tereddütün giderilmesi maksatlarıyla hazırlandığı belirtilerek, temyize konu Daire kararının bozulması gerektiği ileri sürülmektedir.

KARŞI TARAFIN SAVUNMASI : Davacı tarafından, savunma verilmemiştir.

DANIŞTAY TETKİK HÂKİMİ ...'NİN DÜŞÜNCESİ : Temyiz isteminin reddi ile Daire kararının onanması gerektiği düşünülmektedir.

TÜRK MİLLETİ ADINA

Karar veren Danıştay İdari Dava Daireleri Kurulunca, Tetkik Hâkiminin açıklamaları dinlendikten ve dosyadaki belgeler incelendikten sonra, dosya tekemmül ettiğinden yürütmenin durdurulması istemi hakkında ayrıca bir karar verilmeksizin gereği görüldü:

HUKUKİ DEĞERLENDİRME:

Danıştay dava dairelerinin nihai kararlarının temyizen incelenerek bozulması, 2577 sayılı İdari Yargılama Usulü Kanunu'nun 49. maddesinde yer alan;

"a) Görev ve yetki dışında bir işe bakılmış olması,

b) Hukuka aykırı karar verilmesi,

c)Usul hükümlerinin uygulanmasında kararı etkileyebilecek nitelikte hata veya eksikliklerin bulunması" sebeplerinden birinin varlığı hâlinde mümkündür.

Temyizen incelenen karar usul ve hukuka uygun olup, temyiz dilekçesinde ileri sürülen iddialar kararın bozulmasını gerektirecek nitelikte görülmemiştir.

KARAR SONUCU:

Açıklanan nedenlerle;

1.Davalı idarenin temyiz isteminin reddine,

2.Dava konusu Yönetmeliğin 1. maddesinin yukarıda özetlenen gerekçeyle iptaline ilişkin Danıştay Onuncu Dairesinin 28/03/2019 tarih ve E:2016/1110, K:2019/2521 sayılı kararının ONANMASINA,

3.Kesin olarak, 17/12/2020 tarihinde oybirliği ile karar verildi.